

nezkoumav, zda je právně kryto skutkovým dějem, na nějž se vztahuje. Zrušovací soud nemá proto podkladu, z něhož by mohl tento úsudek posuzovati. Třeba totiž znáti bližší podmínky, skutkový obsah nové smlouvy, hlavně vyšetřiti a zjistiti, na čem se strany dohodly, by bylo lze posouditi, zda obsah srovnalé vůle stran znamenal právně pro M-ovou výhradu vlastnického práva, po případě s jakým omezením. Tyto úvahy vzbudily u zrušovacího soudu pochybnosti o správnosti rozhodného skutkového předpokladu soudu nalézacího. Nařídil proto podle § 362 čís. 1 tr. ř. mimořádnou obnovu ve prospěch obžalovaného, zrušil v celém rozsahu rozsudek nalézacího soudu a odkázal vzhledem na předpis § 1 zákona ze dne 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n. věc na příslušný nyní okresní soud trestní v Brně, by ji znova projednal a o ní rozhodl, při čemž bude mu, dojde-li k odsuzujícímu výroku, přihlížeti k ustanovení § 265 tr. ř. jak pro otázku výměry trestu, tak pro otázku podmíněného odsouzení.

Čís. 3472.

Popuzování k bojkotu firmy z pohnutek národnostních, jazykových, rasových nebo náboženských jest popuzováním k nepřátelskému činu ve smyslu § 14 čís. 2 zák. na ochranu republiky.

Pojem »nepřátelského činu«.

Rozdíl skutkových podstat podle § 14 čís. 2 zák. na ochr. rep. a podle § 25 zákona proti nekalé soutěži (ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 3. května 1929, Zm II 46/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 10. prosince 1928, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem podle § 14 čís. 4 zákona ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost, dovolávajíc se zmatku podle čís. 5 § 281 tr. ř., mluví zcela všeobecně o mnohých neúplnostech a rozporech v rozsudku; způsobem jasným a určitým vytýká a takto podle zákona provádí výtku neúplnosti jen v jediném bodě, že rozsudek nepřihlíží k údaji svědka O-a, že pár boxové obuvi u Bati stojí 69 Kč, kdežto všude jinde, zejména též u stěžovatele 109 Kč. Dovojuje z této skutkové okolnosti vyšlé na jevo při hlavním přelíčení, že pohnutkou domnělého trestného činu byla jen »konkurenční polemika« a nikoliv popuzování z důvodů národnostních. I když však tento hospodářský moment snad spolupůsobil v rozhodnutí obžalovaného spáchatí trestný čin, nepřichází v souzeném případě v úvahu jako okolnost rozhodující, neboť stylisace plakátu, jak rozsudkem je zjištěná, zdůrazňuje jen hledisko národnostní (»kaufen Sie nur bei deutschen Geschäftsleuten! Baťa ist eine českische

Firma») a jedině tímto poukazem na českost firmy Baťovy popuzují se koupěchtiví k jejímu bojkotu. Zmateční stížnost není odůvodněna ani, domnívají se, že pojem »jiných nepřátelských činů« použitý v § 14 č. 4 zák. na ochr. rep. ve spojení s pojmem »násilností« předpokládá svévoli nejhrubšího druhu proti jednotlivci, která se projevuje brachiálním násilím a omezováním nebo hrubým ohrožováním jeho osobní svobody a působením újmy, a shledávajíc z důvodu toho ve výroku rozsudkovém porušení zákona, pokud se týče nesprávné jeho použití (§ 281 č. 9 a) tr. ř.). Podněcování k násilnostem, spadajícím již pod hledisko §§ 93, 98 písm. a) a b) tr. zák., zakládalo by skutkovou podstatu přečinu podle § 15 č. 2 zák. na ochr. rep., jenž se trestá přísněji. Podle důvodové zprávy k onomu předpisu jakož i podle stálé judikatury nejvyššího jako zrušovacího soudu jest účelem oné trestní normy mírniti boje a třenice národnostní, jazykové, rasové a náboženské, jež zasahují v klidný politický a často též i hospodářský život a vývoj; »nepřátelským činem ve smyslu tom nutno rozuměti každé jednání neb opomenutí, jímž se někomu působí jakákoliv újma, třeba se děla i v mezích právního řádu, kterou by však jinak neutrpěl, kdyby pachatel trestného činu svojí popuzovací činností z důvodů v zákoně vytčených nebyl třetí osoby k ní podnítil. Jest zajisté volno kupujícímu obstarati si svoje potřeby u obchodníků podle své libosti. Pomíjí-li se však určitá firma ne proto, že její zboží jest v poměru k ostatním podmínkám obchodu méněcenné jak tržní cenou, tak jakostí, nýbrž jedině z pohnutek národnostní nevraživosti, jest takový bojkot újmou, kterou trpí podnik ve svém hospodářském vývoji a provozu, nikoli z důvodů své nezdatnosti. Popuzování k takovému bojkotu z pohnutek národnostních, jazykových, rasových nebo náboženských, jest popuzováním k nepřátelskému činu ve smyslu § 14 č. 4 zák. na ochr. rep. (srov. rozh. n. s. č. 2382, 2528, 2562, 2798).

Zmateční stížnost provádí též zmatek podle § 281 č. 10 tr. ř., míníc, že čin obžalovaných lze posuzovati jen s hlediska ustanovení zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, č. 111 sb. z. a n. Pokud uvádí § 10 tohoto zákona, nelze vůbec k němu přihlížeti, ježto norma ta týká se ochrany soukromoprávní, nikoli trestní; § 25 zák. č. 111/1927 sb. z. a n. předpokládá naprosto jiná skutková zjištění (úmysl oklamati, vědomí nepravdivosti údajů), než která, formálními zmatky nedotčená, jsou podkladem rozsudkovému výroku. Tato zjištění naplňují jak po stránce objektivní tak i subjektivní skutkovou podstatu přečinu, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými. Stěžovatelé nemohou se již domáhati případného odsouzení pro přečin podle § 14 č. 2 zák. na ochranu rep., ježto tento je přísněji trestán než přečin podle § 14 č. 4, jímž byli uznáni vinnými. Bylo proto zmateční stížnost zavrhnouti jako neodůvodněnou a jako neprovedenou po zákonu.

Čís. 3473.

Včasnost opovědi zmateční stížnosti jest posuzovati podle toho, kdy podání došlo k nalézacímu soudu.